

پیام سردبیر

دکتر باقر ساروخانی

به نام خدا

خدای را سپاس و هم بندگان فرهیخته اش را. آنانیکه به کار دانایی و اشاعه آن می پردازند. برغم همه مشکلات در این راه با عزم جزم وارد آن می شوند. حاصل کار برخی از این اندیشمندان زینت بخش این دوره از فصلنامه خواهد بود؛ و کار بعضی دیگر متاسفانه پذیرفته نمی شود، آنان نیز مطلوب و مقبول ما هستند چنانچه از نظامهای کیفی مقاله نویسی (که بدان اهتمام می ورزیم) آگاهی بیشتر یابند. آنان نیز در شماره های بعد؛ در جمع ما حاضر خواهند بود. هر یک از مقالات پذیرفته شده از مراحل بسیار گذشته اند و هم به زعم ما هر یک گوشه ای از فراخنای دانش را باز می گشایند، جا دارد، در مورد هریک نگارشی متمم حاصل آید، لیک در این مجمل نمی توان بدان پرداخت. از این رو حسب معمول صرفاً یکی را بازگشایی می نماییم. آنجا که سخن از تنوع فرهنگی است. در جهان شبکه ای و به هم پیوسته امروزه نظریه غالب وجود دارد:

نظریه ادغام (integration)

منظور آنست که جامعه ای بکوشد، مردمانش را در یک مجموعه ی بهم پیوسته ادغام و یا یکپارچه نماید. بعنوان مثال در جامعه ای نظیر آلمان که ترکهای زیادی در آن اقامت دارند، تمامی آنان را دستور دهد تا زبان آلمانی بیاموزند. مراسم و عادات و بطور کلی فرهنگ آلمانی را جایگزین فرهنگ نخستین نمایند. حتی نظام پوشش جامعه ی جدید را جهت یکسانی رعایت نمایند.

نظریه تنوع پذیری (multiplicity)

نظریه دیگر بر تنوع پذیری و تکرر تأکید دارد. در این معنی اعتقاد بر آنست که شکوفایی و مشارکت پذیری افراد در یک جامعه در آنست که هر گروه یا طایفه و یا قبیله، هویت خود را داشته باشد، بدان افتخار کند و در جهت نگهداشت آن بکوشد.

نظریه ترکیبی

در این میان و به جهت اجتناب از افراط یا تفریط، کوشش های دیگری آغاز شده است. در این معنی می کوشند تا انسانها در یک جامعه، از حداقل تشابه برخوردار باشند. هر چند در این حوزه و در تعیین حداقل، اجماع نیست. لیک در کل چنین است:

همه انسانها از زبان معیار که همان زبان مادر است، اطلاع یابند. می توانند لهجه های خود را بدان با توجه به هویت قومی خویش بیفزایند. به عنوان مثال، ترک با لهجه زیبای ترکی به سخن فارسی بپردازد. هر قوم در برگزاری مراسم اجدادی همت گمارد. با این نظریه می توان ضمن حراست از وحدت ملی؛ چندگانگی و تنوع فرهنگی را نیز نگاه داشت و از آن حراست نمود. مقاله به موانع موجود در این راه می پردازد (تعصب، قوم مداری، عقاید قالبی و...) با این امید که این نظریه بتواند، مشارکت حداکثر اعضاء یک جامعه را آنطور که در مقاله بدان

تأکید شده است، تأمین نماید □